

КДЮСШ м. Славутича – 25 років. Відділення дзюдо

Сторінки історії дзюдо

Дзюдо є одним з найвідоміших японських видів єдиноборств, який виник на основі джю-джітсу (дзю-дзюцу). Дзю-дзюцу з'явилося в Японії в XVI ст. як загальна назва всіх видів рукопашного бою без зброї. Засновником боротьби дзюдо вважається Дзігаро Кано (1860–1938). У 1889 році дзюдо було визнано на державному рівні та стало викладатись у військових та поліцейських академіях, а пізніше ввійшло до програми фізичної підготовки в середніх та вищих навчальних закладах, суттєво збільшило кількість тих, хто займається та привернуло більшу увагу громадськості.

Наприкінці XIX ст. популярність дзюдо поширюється й на інші континенти. У липні 1951 р. заснована Міжнародна федерація дзюдо (IJF). У Парижі в 1961 р. відбувся III чемпіонат світу, який закінчився сенсацією: золоту медаль завоював голландець – гігант Антон Гесінк. Із тих пір стало очевидним, що перевага знаходиться на стороні більш рослих та важких борців. Визнання цього факту призвело до введення вагових категорій. На чемпіонаті світу в 1965 р. їх було вже чотири, а зараз число вагових категорій збільшено до семи у чоловіків і жінок. Окрім того, проводяться турніри в абсолютній категорії, де можуть брати участь спортсмени будь-якої вагової категорії.

У 1964 р. дзюдо ввійшло до програми Олімпійських ігор в Токіо. Японія, як господарка змагань, представила боротьбу дзюдо. У 1988 р. дзюдо включено до програми Паралімпійських ігор в Сеулі. За свою 120-річну історію дзюдо з

бойового мистецтва перетворилось на олімпійський вид спорту, який є улюбленим і популярним у всьому світі. На сьогодні членами Міжнародної федерації дзюдо є 180 країн світу.

Дзюдо в Україні

Дзюдо в нашій країні має давні традиції. Перші секції дзюдо з'явилися на початку тридцятих років минулого століття в Києві та Харкові. Проте після смерті в 1937 році Василя Ощепкова, першого пропагандиста дзюдо на території колишнього СРСР, секції дзюдо припинили своє існування. У 1961 р. дзюдо увійшло до програми Олімпійських ігор, постало питання про цілеспрямовану підготовку дзюдоїстів. У 1972 р. офіційно була створена Федерація дзюдо СРСР. Найбільший успіх очікував українських майстрів татамі на XXI Олімпійських іграх у Монреалі (Канада). Після розпаду Радянського Союзу, на початку 90-х років минулого століття почався новий етап розвитку дзюдо в нашій країні. У 1991 р. створено Федерацію дзюдо України. Перші серйозні успіхи на міжнародній арені прийшли до вітчизняних дзюдоїстів у 1995 році – в активі українських дзюдоїстів три медалі з Олімпійських ігор.

Сьогодні дзюдо в Україні розвивається у всіх регіонах, за виключенням Тернопільської області. А займається цим чудовим видом спорту більш ніж 30 тисяч осіб. В Україні проводяться змагання різного рівня – це і чемпіонати Європи, і Кубки Європи «Тайфун на татамі», «Олімпійські надії», і Міжнародні турніри ім. Зусера, і Кубок Закарпаття серед юнаків й Інші світові та європейські заходи.

Майстрів дзюдо відрізняє не стільки надмірна фізична сила, скільки дивовижна спритність та вміння використовувати силу суперника для своєї мети. В дзюдо заборонені удари, захвати руками за ноги, больові впливи на очі, рот і ніс, больові й удушючі прийоми в стійці. Больові прийоми дозволені тільки в партері і тільки на ліктьовий суглоб.

Боротьба дзюдо та самбо в м. Славутич

Ці єдиноборства започатковані у нас 1989 року тренерами-викладачами Юрієм Олексійовичем Клімантовим та Олегом Геннадійовичем Копиловим. Через декілька місяців, крім груп початкової підготовки, був створений і спортивний клас на базі ЗОШ №3 зі спеціалізацією самбо та дзюдо, а в 1991 році – другий спортивний клас.

Перший успіх прийшов вже у 1993 році: на першості СНД із дзюдо Анастасія Тукмачова займає III місце, а Юлія Антипова виграє першість світу з боротьби самбо, а Марія Філатенко стає бронзовою призеркою.

Неодноразово вихованці Славутицької спортивної школи дзюдо та самбо займали призові місця на першостях світу, Європи, України, серед них: Ірина Бовда, Марина та Наталія Виноградови, Дмитро Делікатний, Тетяна Єрохова, Дем'ян Золотарьов, Михайло Ковальов, Валентин Копилов, Олена Косицина, Ірина Мамочка, Ярослав Михайлинін, Іван Сеньков, Ірина Скопич та інші.

Всього відділенням боротьби самбо та дзюдо підготовлено: майстрів спорту України міжнародного класу – 4 (Юлія Антипова, Марина Виноградова, Олена Косицина, Анастасія Тукмачова), майстрів спорту України – 30, кандидатів у майстри спорту України – більше 30. За 25-річний пері-

од існування відділення боротьби три тренери-викладачі отримали звання «Заслужений тренер України» – Ю. О. Клімантов, О. Г. Копилов та К. П. Кузьмін, а Анастасія Тукмачова має звання «Заслужений працівник фізичної культури та спорту».

Наданий час в КЮДСШ м. Славутич на відділенні боротьби в О. Г. Копилова та його вихованця – нині тренера-викладача, майстра спорту України Валентина Копилова – тренуються біля 100 юних спортсменів. Плідно працює бригада тренерів-викладачів, фахівців своєї справи за «Програмою розвитку пріоритетних олімпійських видів спорту», прийнятих Славутицькою міською радою в 2008 році.

Відділення боротьби – одне з найтитлованиших у Славутичі, тому назвемо найкращі результати за його 25-річну історію: 1) чемпіони та призери чемпіонатів світу з боротьби самбо: Юлія Антипова (1994, 1995, 1996, 1998), Анастасія Тукмачова (1994, 1996, 1997), Дмитро Делікатний (1995, 1996),

Ірина Мамочка (1994–1996), Олена Косицина (1995), Марія Філатенко (1995), Наталія Виноградова (1997), Тетяна Єрохова (2001), Павло Чукреєв (2001), Валентин Копилов (2008); 2) чемпіони та призери чемпіонатів Європи з боротьби самбо: Анастасія Тукмачова (1994–1997), Юлія Антипова (1995, 1997), Іван Сеньков (1995), Дмитро Делікатний (1996), Михайло Ковальов (1998), Тетяна Єрохова (1999, 2001), Павло Чукреєв (2001), Валентин Копилов (2009); 3) чемпіони та призери чемпіонатів світу з дзюдо: Марія Філатенко (1993), Анастасія Тукмачова (1993), Ірина Мамочка (1995), Тетяна Єрохова (1999). Усі ці спортсмени вписані в літопис міста та є його гордістю. Завдяки їм про наше маленьке містечко почули далеко за межами України, на їх честь лунав Гімн держави. Вони започаткували визначні спортивні традиції славутицького спорту. Усі вони й дотепер являються взірцем для підростаючого покоління всього відділення дзюдо.